

JUDAS

Aflevering 3: RESPECT

geschreven door
Thomas van der Ree

gebaseerd op het boek van
Astrid Holleeder

V1 - 22 november 2017

RECAP

- Astrid en Sonja Holleeder weten zeker: hun broer Wim wil Cor van Hout dood hebben.
- Cor van Hout wordt geliquideerd. Willem Holleeder rouwt met zijn zussen Astrid en Sonja.
- Het is 2012. Na jaren gevangenisstraf komt Wim weer vrij.
- Astrid gaat praten met justitie. Ze wil dat Wim weer de bak ingaat, anders verwoest hij haar leven. Maar ze gaat alleen getuigen als haar zus dat ook doet.
- Astrid overlegt met Peter R. de Vries: Alleen haar woord is niet genoeg.
- Astrid gebruikt verborgen opnameapparatuur om haar gesprekken met Wim stiekem op te nemen.
- Astrid speelt een tape voor Sonja af. Sonja hoort dat Wim bezig is een conflict met haar te creëren, zodat hij haar af kan persen.
- Astrid en Sonja gaan nu samen praten. Sonja verklaart: "Wim heeft Cor gedaan."

Astrid en Sonja zitten tegenover Betty, Manon en Michelle in de hotelkamer. Het nieuws over de ware toedracht van Cor's dood heeft indruk gemaakt --

MANON

We hadden natuurlijk geruchten gehoord...

MICHELLE

(tegen Sonja)

Wat moet dat een hel voor je geweest zijn.

SONJA

Nog steeds.

BETTY

Als ik dit hoor, dan denk ik persoonlijk dat jullie geen keuze hebben. Jullie moeten een verklaring tegen Wim afleggen.

SONJA

Maar als het op papier staat en als Wim dat dan ontdekt...

MANON

Dat ontdekt hij niet.

ASTRID

Uiteindelijk wel.

MANON

Ja, uiteindelijk wel natuurlijk.

Astrid en Sonja kijken elkaar aan, ze twijfelen nog --

BETTY

Er zijn genoeg zaken die wij al lang rond hadden kunnen hebben, maar waarvan de verklaringen toch vernietigd zijn. Omdat de getuigen uiteindelijk niet wilden doorzetten. Die mogelijkheid houden jullie altijd, je kunt er tot op het laatste moment mee stoppen.

Het licht in de hotelkamer flikkert kort even. Sonja krijgt ineens een glimlach op haar gezicht en kijkt blij naar Astrid --

SONJA

Hij vindt het een goeie beslissing.

BETTY

Sorry, wat?

SONJA

Dat was Cor.

De drie vrouwen van justitie kijken Sonja verbaasd aan --

SONJA

Echt waar. Soms is ie er ineens.
Dan word ik wakker en dan voel ik
zijn lippen op de mijne. Dat is
dan Cor die even een kus komt
brengen. Ik heb ook weleens
zomaar een roos voor m'n deur
gevonden. Of ineens een windvlaag
in de kamer? Da's Cor.

BETTY

En... Cor vindt het een goeie
beslissing?

Astrid kijkt naar Sonja. Ze knikt. Ze moeten het doen --

ASTRID

Hoe werkt dat dan, die
kluisverklaringen? Doen we dat
hier?

MANON

Nee, ergens ver weg van
Amsterdam, waar we wat meer
controle hebben.

ASTRID

En hoe lang duurt zoiets?

BETTY

Laten we er twee dagen voor
uittrekken.

SONJA

Twee *dagen!*? Ik kan niet twee
dagen weg zijn, hoor. Als Wim me
niet kan vinden dan krijgt ie een
spin in z'n kop.

ASTRID

Daar verzinnen we wel wat op.

MICHELLE

Zullen we agenda's trekken? Hoe
is de 18e en de 19e voor jullie?

ASTRID

Het moet wel in het weekend.

MICHELLE

Waarom? Voor Wim?

SONJA

Wim houdt geen weekend, hoor.

ASTRID

Nee, voor mij.

MANON

In het weekend wordt lastig.

ASTRID

Waarom?

MANON

Wij werken niet in het weekend.

Astrid en Sonja kijken elkaar sprakeloos even aan --

ASTRID

Jullie werken niet in het weekend..?

MANON

Nee, dus als we het ergens door de week kunnen plannen?

ASTRID

En *mijn* werk dan? Ik heb zaken lopen, m'n kantoortelefoon gaat de hele tijd. En ik kan ook niet uitleggen wat ik ga doen.

BETTY

Nee, het is beter dat niemand het weet.

ASTRID

In het weekend heb ik daar geen last van. Dan vraag ik een vriendin wel om m'n piketmeldingen op te vangen.

De dames kijken nog steeds lastig. Dan neemt Betty een beslissing --

BETTY

Laten we een compromis sluiten. Zondag en maandag.

ASTRID

Laten we *geen* compromis sluiten. Zaterdag en zondag.

MANON

Maar wij werken niet in-

ASTRID
 (ontploft)
 Dit is wel ons leven waar we het over hebben, ja? Wij komen jullie iets brengen hier. En dan moet ik extra risico gaan lopen omdat jullie per se het weekend vrij willen?

Sonja legt haar hand op Astrid's arm. Ze kalmeert --

ASTRID
 Zondag en maandag is goed. Ik meld me wel ziek of zo.

De afspraak is gemaakt.

-- TITELSEQUENTIE --

2 INT. HUIS SONJA - DAG (2013)

2

Sonja strijkt mannenoverhemden terwijl Astrid toekijkt --

ASTRID
 Dat je nog steeds z'n was doet.

SONJA
 Ik vind het niet erg.

ASTRID
 Hij heeft geld zat voor een wasserette.

SONJA
 Die strijken er van die vouwen in, zegt ie. En ik kan hem beter even te vriend houden nu.

ASTRID
 Oh?

Sonja zet de strijkbout rechtop en kijkt Astrid aan --

SONJA
 As, hij heeft het gehoord, van die Amerikaanse film. Van Peter's boek.

Astrid zucht. Ook dat nog --

SONJA
 Hij was er toch wel achter gekomen want Peet gaat het binnenkort op tv vertellen. Maar hij stond hier dus weer aan de deur te schreeuwen. Hij denkt dat het miljoenen gaat opleveren.

ASTRID

En die wil hij zeker hebben.

Sonja gaat weer door met strijken --

SONJA

Hij wil de helft van wat ik krijg.

ASTRID

De helft!?

SONJA

Het is ook zijn verhaal natuurlijk.

ASTRID

Son, hij heeft daar helemaal geen recht op. Dat boek is van Cor en van Peter. En nu Cor er niet meer is, is zijn helft van jou.

SONJA

Maar als ik Wim de helft van mijn helft geef...

ASTRID

Wanneer is hij ooit blij geweest met de helft? Hij gaat gewoon alles van je afpakken.

Sonja zegt niets, strijkt stevig door --

ASTRID

Dit is afpersing, Son. Hij maakt je doodsbang en dan eist hij geld. Hij speelt het via je kinderen, hij speelt het via mij, nu via die film, totdat hij alles heeft wat ooit van Cor was. En dan heb jij niks meer.

SONJA

Maar zolang die film nog niet af is, ben ik dus veilig.

Dat is waar, moet Astrid toegeven --

ASTRID

Dan hoef je toch niet z'n was te doen?

SONJA

Ik vind het echt niet erg.

ASTRID

Ik ga wel naar Wim. Misschien kan ik het hem uit z'n kop praten.

SONJA

Ga hem nou niet gek maken, hè...

Astrid schudt haar hoofd geruststellend. Ze loopt naar de boekenkast en trekt er een boek uit.

'De Ontvoering van Alfred Heineken'. Auteur: Peter R. de Vries.

'Het bestverkochte misdaadboek van Nederland' staat onderaan.

De kافت staat vol foto's. Van Cor, van Alfred Heineken die een krant omhoog houdt en van de vier ontvoerders: Cor, Wim, en nog twee jonge mannen met jaren '80 kapsels.

Astrid staart naar de jonge jongens op de kافت...

ZWART

FADE IN:

3 INT. HUIS STIEN - DAG (1983)

3

We vallen midden in een SCHREEUWENDE RUZIE tussen Stien (nu 47) en Astrid (17). Groot in beeld: 1983

STIEN

Omdat die gozer veels te oud voor je is!

ASTRID

Ik mag toch zeker zelf wel beslissen met wie ik omga?

STIEN

Pas als je volwassen bent mag dat.

ASTRID

Een paar maanden nog!

STIEN

Tot die tijd luister je naar mij. Ik ga niet toekijken hoe jij je leven vergooit met die- Waar ga je heen?

ASTRID

Ik moet trainen.

STIEN

En je huiswerk dan?

ASTRID

Jezus Christus!

ASTRID

Je bent gewoon om vijf uur thuis,
hoor je me? Astrid!

Astrid vertrekt woedend, een sporttas op haar rug. Ze slaat de deur HARD achter zich dicht.

4 **EXT. MARCO POLOSTRAAT - DAG (1983)** 4

Astrid pakt haar fiets die tegen een boom geparkeerd staat. Ze worstelt kwaad met het roestige slot, TRAPT hem dan open.

Ze fietst weg door de rustige straat in de Baarsjes. De BUURVROUW komt net thuis en glimlacht vriendelijk naar Astrid. Ze knikt kort terug.

5 **INT. SPORTZAAL - DAG (1983)** 5

Piepende sportschoenen op een indoor sportveld. Astrid zet al haar agressie effectief in tijdens een basketbalwedstrijd.

Ze is fel, fanatiek en laat zich niet opzij duwen --

ASTRID

Vrij!

Ze krijgt de bal, ziet een gat in de verdediging en schiet er met een bliksemsnelle dribbel doorheen.

Ze springt, gooit en scoort.

Een FLUITJE van de scheidsrechter en Astrid rent terug naar haar eigen helft.

OP DE TRIBUNE

zit Jaap, nu 36 jaar oud. Hij klapt enthousiast in zijn handen en zwaait naar Astrid, blaast haar een handkus toe. Ze glimlacht terug, richt zich dan weer op de wedstrijd.

CUT TO:

Na de wedstrijd. Astrid loopt naar Jaap toe en zoent hem uitgebreid. Ze hebben geen aandacht voor de blikken van Astrid's teamgenoten --

JAAP

Kom je met me mee? Ik krijg wat vrienden over de vloer, ik wil ze aan je voorstellen.

ASTRID

Kan niet. Moet om vijf uur thuis zijn, anders krijg ik gezeik.

Jaap kijkt teleurgesteld, en een beetje afkeurend. Astrid begint te twijfelen --

ASTRID

Misschien heel even dan.

Jaap glimlacht. Astrid grijpt zijn hand en samen lopen ze de sportzaal uit.

6 **INT. HUIS JAAP - NACHT (1983)**

6

De rommelige woonkamer van Jaap's huisje, waar hij later samen met Astrid zal wonen. Er zit een man of zes om de tafel. Lege borden. Volle glazen. Kaarsen in oude wijnflessen. Er gaat een joint rond.

Jaap is in een felle discussie met een VLAAMSE STUDENTE terwijl Astrid in stilte toeluistert --

JAAP

Philip Larkin zei het al: 'They fuck you up, your mom and dad. They may not mean to, but they do. They'-

VLAAMSE STUDENTE

Sofistisch geneuzel, Jaap. Wij hadden allemaal niet bestaan zonder onze ouders, en daar zijn we simpelweg respect voor verschuldigd.

JAAP

Dat argument klopt wel, maar je conclusie niet. *Juist* omdat we niet bestaan hadden zonder onze ouders, zijn we ze geen enkel respect verschuldigd.

VLAAMSE STUDENTE

Ik volg je niet.

JAAP

Ik was volkomen gelukkig toen ik nog niet bestond. Geen stress, geen belastingen. Heerlijke tijd. Plotseling zijn er twee mensen die willen neuken, zit ik tachtig jaar in de shit.

Jaap heeft de lachers op zijn hand. De Vlaamse studente schiet nog meer in de verdediging --

VLAAMSE STUDENTE

Ik ben anders enorm blij dat ik besta.

JAAP

Wij zijn allemaal blij dat jij bestaat, maar het was niet *jouw* beslissing. En het minste wat je ouders voor je kunnen doen om het goed te maken, is afzien van elke claim op automatisch respect.

VLAAMSE STUDENTE

Dan heb je een samenleving waarin kinderen niet meer voor hun ouders zorgen. Dat is anarchie.

JAAP

Helemaal niet. In *Politeia* beschrijft Plato al-

VLAAMSE STUDENTE

Welja... Plato...

JAAP

-zijn ideale samenleving. Na de geboorte komen kinderen in een verblijf waar voedsters voor ze zorgen. Ouders weten niet wie hun kind is, en kinderen niet wie hun ouders zijn. Wat is het resultaat? Iedereen zorgt voor iedereen. Zonder alle familieruzies en gezeik over geld. Briljant!

VLAAMSE STUDENTE

En wat vind jij daar nou van, Astrid?

Astrid voelt ineens alle ogen haar kant op gaan --

ASTRID

Ik... ik denk... dat je net zoveel respect voor je ouders moet hebben, als dat zij zorg voor je opvoeding hebben gehad. Als zij niet voor jou hebben gezorgd... dan zoeken ze het maar uit.

VLAAMSE STUDENTE

Ben jij toevallig een fan van John Locke, Astrid?

ASTRID

(wie?)

Ja.

JAAP

Een compromis, ik drink erop. Iemand nog ouzo?

Jaap gaat rond met de fles. Hij knipoogt naar Astrid, die haar glas naar voren houdt. Ze voelt zich slim en serieus genomen.

7 **EXT. MARCO POLOSTRAAT - NACHT (1983)** 7

Astrid parkeert laat in de avond haar fiets. Ze wankelt naar de voordeur en opent hem zo stil mogelijk --

8 **INT. HUIS STIEN - NACHT (1983)** 8

-- maar ze is nog geen tien seconden binnen of haar moeder komt doodongerust de woonkamer uitgesneld.

STIEN
Waar was je nou!?

ASTRID
Nergens. Was de tijd vergeten.

STIEN
Je moet morgen gewoon naar school, hoe kan je-
(ruikt iets)
Heb je gedronken?

ASTRID
Zeik toch niet altijd zo.

STIEN
Zo praat je toch niet tegen je moeder?

ASTRID
Waarom niet? Was niet mijn beslissing om geboren te worden.

STIEN
Nou, ook niet de mijne anders!

Daar schrikt Astrid even van. En Stien ook. Ze kijken elkaar even geschrokken aan, en dan rent Astrid het huis weer uit.

9 **INT. HUIS SONJA EN COR - NACHT (1983)** 9

Op de bank van Sonja's huis ligt Astrid met haar hoofd op de schoot van haar zus. Sonja (23 hier) troost Astrid en aait zachtjes over haar hoofd --

SONJA
Het was gewoon een andere tijd.
Volgens pa was de pil alleen voor hoeren.

ASTRID

Dus ik was een ongelukje.

SONJA

Dat betekent toch niet dat ze niet van je houdt?

ASTRID

Waarom was ik dan de laatste?

SONJA

Na jouw geboorte kreeg mama stiekem een doosje pillen van tante Cor, want die wist hoe pa met ons omging. "Nou is het genoeg met die koters" zei ze. Het was dat of een knoop erin.

Astrid glimlacht zwak. Ze draait zich op haar rug en kijkt naar Sonja --

ASTRID

Mag ik hier blijven slapen vannacht?

SONJA

Van mij wel. Hee, Cor?

COR EN WIM

zitten aan de keukentafel, zachtjes te praten met nog twee vrienden: Het is het groepje van de kافت van het boek over de Heineken ontvoering.

Cor draagt de jonge baby Francis naar Sonja toe --

COR

Neem jij d'r effe. Wij gaan nog even weg.

SONJA

Nu nog? Wat gaan jullie doen?

WIM

(streng)
Jij hoeft niet alles te weten, Box.

SONJA

Sorry hoor... Cor, is het goed als Astrid blijft slapen?

COR

De professor is altijd welkom hier.

Cor geeft Sonja een kus en de vier mannen vertrekken. Astrid en Sonja kijken ze na --

ASTRID
Wat gaan ze doen denk je?

SONJA
Ik wil het niet eens weten.

Daar denkt Astrid even over na, maar al snel is ze afgeleid door de kleine baby op haar schoot.

ZWART

FADE IN:

10 INT. NAGELSALON - DAG (2003)

10

In een nagelsalon werkt Sandra den Hartog, die we als laatste zagen als de vrouw van Sam Klepper, aan Astrid's nagels.

Astrid typt met haar andere hand op haar telefoon. Als Sandra's collega even naar achteren gaat, durft ze Astrid aan te spreken --

SANDRA
Hee, As?

ASTRID
Hmm?

SANDRA
Weet jij wie Mandy is?

Astrid schrikt, maar houdt haar aandacht op haar telefoon --

ASTRID
Mandy? Zegt me niks.

SANDRA
Want ik hoorde Wim bellen met iemand die Mandy heet en ik dacht... Heeft ie nog een vriendin?

ASTRID
Luister je Wim af dan?

SANDRA
Nee! Nee, natuurlijk niet. Het was toeval.

ASTRID
Je moet hem niet naar Mandy vragen.

SANDRA
Dus jij weet wie het is?

Astrid legt haar telefoon weg en kijkt in Sandra's ogen. Ze kijkt Astrid smekend aan --

SANDRA

Zeg het me maar, ik kan het wel hebben.

ASTRID

Als ik het zeg, dan moet je me beloven dat je je mond houdt.

SANDRA

Ik zweer het op m'n kinderen.

Astrid kijkt even om zich heen, vertelt haar dan de waarheid --

ASTRID

Mandy is een vriendin van Wim. Ze woont in Utrecht.

Sandra knikt droevig. Ze had het verwacht, maar het doet toch pijn --

SANDRA

Ik wist wel dat ik niet de enige was. Ik was voor Sam ook nooit de enige.

ASTRID

Dat krijg je als gangsterliefje.

Sandra glimlacht somber.

TINGELING -- de deur gaat open en Wim komt binnen. Astrid en Sandra doen meteen net of er niks aan de hand is --

WIM

Dames...

Wim zoent Sandra en ze glimlacht blij naar hem. Astrid houdt haar strak in de gaten, maar Sandra speelt haar rol goed --

SANDRA

Gaan we straks eten?

WIM

Effe met m'n zussie praten. Kom je, As?

Wim loopt al weer naar buiten. Astrid staat op uit haar stoel en volgt hem --

11 EXT. STRAAT - DAG (2013)

11

-- de straat op. Ze lopen een stukje samen op voordat Wim durft te praten.

WIM

Heb je gehoord van die Amerikaanse film?

ASTRID

Ja, ik hoorde het van Son. Wel een eer, toch?

WIM

Weet jij al wat ze gaan betalen voor die rechten?

ASTRID

Nee. Maar ik heb het met Son besproken en zij zegt: ik vind dat de kinderen ook recht hebben, de kinderen van Cor.

WIM

Dat moeten zij zelf weten, maar ik ga niet minder als vijftwintig procent nemen. Zij doet maar met d'r geld wat zij wil, en ik doe met mijn geld wat ik wil. Als zij het aan de kinderen wil geven dan geeft zij het aan de kinderen, maar ze kan met mij niet pingelen, want ik ben zo klaar met haar.

ASTRID

Ja, maar zij zei eigenlijk: ieder twaalfenhalf procent dan. Door vieren. Ook voor de kinderen.

Als Wim dat hoort wordt hij kwaad --

WIM

Nee, dan doen we het door acht. Gaan Meijer en Boellaard ook wat krijgen. As, ik ga niet twaalfenhalf procent pakken, dan ben ik er klaar mee. Dan gaat die film ook niet door, dan heeft Box ook problemen. Ik ga dat niet doen. Ik heb er te veel gezeur van gehad, die hele Heineken.

ASTRID

Ja.

WIM

Ze mag blij zijn als ik vijftwintig procent pak en geen vijftig.

ASTRID

Hmm.

WIM

Zij kan wel weer een rekensom gaan maken, maar daar heb ik niks mee te maken. Want de Boxer kan wel blijven rekenen, en het is weer zo en zo, maar als ze mij met die film gaat piepelen, dan zal je zien wat ik met 'r doe. Dan is zij aan de beurt, hè? Maakt mij ook niet uit, hè?

ASTRID

Nee.

WIM

Ik moet door het stof, terwijl ik eigenlijk niet door het stof wil. Ik vind het goed, maar niet meer pingelen, niet meer vervelend doen. Wel vervelend doen, dan heb je echt ruzie. Dan heb ze echt ruzie. Dan heb ze echt een probleem met me. Ik heb niets met Richie te maken. Weet je wat het is: Richie en Fran zijn niet bij me op bezoek geweest, één keertje, twee keertjes is Richie geweest, Fran is één keertje geweest. Ik heb met een Fran en een Richie niks te maken. Ze rijden in auto's, ze hebben alles. Dat moeten ze zelf weten. Ik heb geen geld en zij gaan gewoon geld pakken voor die film. Ik ga met Peter ook gewoon praten hoe dat nou zit, wat gaat er overblijven. Zeg maar tegen Sonja-

ASTRID

Ik ga Sonja vandaag niet meer zien, hoor.

WIM

Ze kan met mij niet onderhandelen. Als zij nog vervelend blijft, dan zorg ik dat ze helemaal niks krijgt, dan geef ik alles aan Meijer en Boellaard en mijzelf, en dan is het gewoon klaar.

(MORE)

WIM (CONT'D)

Zij heb geen enkel recht, Richie heb geen enkel recht, Francis heb geen enkel recht. Ze rijden in auto's, Assie! Zo werkt het in het leven, ze hebben me tot op het bot vernederd. Begrijp je? Astrid, luister...

ASTRID

Nee, Son is altijd bij je op bezoek geweest, Wim.

WIM

Ja, maar ik ga je dit zeggen: als ik bij Fran niet mag komen voor de bevalling en iedereen is al geweest en ik mag komen als ze is uitgerust, dan beledig je me.

ASTRID

Hmm.

WIM

En dan ga ik je zeggen: ik pak ze nou terug, want ik pak het ze gewoon af, en als ze het niet willen, dan kennen ze 'm krijgen.

Wim maakt het pistoolgebaar met zijn hand --

ASTRID

Nee. Het is wel familie, hè?

WIM

Maakt me niks meer uit. Ik laat me niet continu naaien in mijn kont door mijn familie, begrijp je? Het gaat altijd om geld, want ze wil me nou afschepen met twaalfenhalf procent, wie denk je dat je bent? Ze heeft recht op niks, op niks. Het is respectloos.

Terwijl ze lopen zien Astrid en Wim tegelijkertijd een kleine man op hen aflopen. Zijn hand verdwijnt in een klein schoudertasje.

Astrid en Wim splitsen automatisch op. Ze lopen zo ver mogelijk uit elkaar, allebei hun ogen op het tasje...

DE HAND

van de man komt uit het tasje. Hij heeft er een telefoon uitgehaald.

Astrid en Wim gaan weer naast elkaar lopen, terwijl de man met de telefoon hen passeert --

WIM
Niks aan de hand.

ASTRID
Ik heb m'n hart in m'n keel.

WIM
Was het type niet.

Ze lopen even in stilte verder --

ASTRID
Ben jij niet bang om dood te gaan?

WIM
Ik heb het al eens meegemaakt, toen m'n hart ermee stopte.

12 **INT. HUIS SONJA - DAG (2013)**

12

Astrid en Sonja luisteren naar het einde van de opname van Wim die Astrid stiekem gemaakt heeft --

WIM (V.O.)
Ineens liep ik naar een wit licht. Ik voelde me toppie. Hoorde ik Sonja roepen: "Wim, kom terug, kom terug!" Toen ben ik naar Sonja gegaan en ben ik blijven leven.

Astrid klikt het apparaatje uit --

ASTRID
De volgende keer laat je hem gewoon doorlopen, begrepen?

Astrid glimlacht, maar Sonja is te zeer van streek om mee te lachen --

SONJA
As, ik ben bang dat hij me gaat doodmaken.

ZWART

FADE IN:

13 **INT. SPORTZAAL - DAG (1983)**

13

Een basketbalwedstrijd. Astrid speelt feller dan ooit. Ze duwt spelers aan de kant. Een LANG MEISJE laat zich niet kennen en geeft Astrid een harde zet terug, waardoor ze op de grond valt --

ASTRID

Hee!

Astrid staat op en weet de bal weer in handen te krijgen. Ze breekt door de verdediging heen. Ze moet en zal scoren en dat doet ze. Het lange meisje kijkt haar hatelijk aan.

CUT TO:

Na afloop van de wedstrijd komt Astrid's COACH op haar af --

COACH

Lekker fel vandaag.

ASTRID

Ik wou winnen.

COACH

Dat was te merken. Je hebt het talent van je moeder, hoor.

De coach loopt weg, maar Astrid haalt hem verbaasd in --

ASTRID

Het talent van m'n moeder?

COACH

Die moest je ook niet in de weg staan als ze wilde scoren.

ASTRID

Mijn moeder heeft gebasketbald?

COACH

Nee, korfbal. Weet je dat niet?

De coach is verbaasd, maar niet half zo verbaasd als Astrid zelf --

COACH

Ze was een enorm talent. Gouden handjes. Heeft ze dat nooit verteld?

ASTRID

(nee)

Oh ja, korfbal, ja dat wist ik.

De coach loopt weg en Astrid blijft verwonderd achter. Haar moeder een talentvol sportster?

Astrid zit op de bank naast Sonja, die speelt met de kleine baby Francis. Astrid leest een boek over het werk van filosoof John Locke.

Op het journaal: het laatste nieuws over de Heineken
ontvoering --

JOURNAAL (V.O.)

*De politie heeft nog geen enkel
spoor van de ontvoerde Freddy
Heineken en zijn chauffeur, zo
werd vanavond bekend gemaakt...*

SONJA

Wat een mongolen.

Wim zit aan tafel zachtjes te praten met Cor. Hij hoort
Astrid en loopt naar de bank toe, kijkt mee naar de tv --

WIM

Wie zijn mongolen?

ASTRID

Die ontvoerders.

WIM

Oh? Zijn ze al gepakt dan?

ASTRID

Nee, maar daar kan je op wachten.

SONJA

Heineken, die heeft meer macht
dan de koningin.

WIM

Ja? Nou, toch hebben ze hem
gepakt.

ASTRID

Daar kom je toch nooit mee weg?
Die gozers worden de rest van hun
leven opgejaagd.

WIM

Ik denk dat ze gewoon gaan
betalen. Poen zat, die familie.

ASTRID

Dat bedoel ik. Hoe meer poen ze
hebben, hoe minder ze het kwijt
willen.

WIM

Is dat zo? Staat dat in die
boekjes van je?

Wim pakt Astrid's boek en bladert er geërgerd doorheen --

WIM

Oh ja, hier. 'Je moet alleen arme
mensen ontvoeren.' Slim zeg.

Aan de keukentafel moet Cor hard lachen --

ASTRID

Jaap denkt dat die hele ontvoering wraak is op de heersende klasse door de communisten.

WIM

Hou toch op met je Jaap. Wat een viezerik. Ik zou hem eigenlijk de tering moeten slaan. Hij kan je vader zijn!

ASTRID

(wijzend naar tv)

Hee, misschien heeft pa het wel gedaan!

WIM

Mocht ie willen.

ASTRID

Wist jij trouwens dat ik alleen maar besta omdat mama niet aan de pil mocht van hem?

WIM

Waar komt dit nou weer vandaan?

Astrid wuift het weg en loopt naar de keuken.

IN DE KEUKEN

schenkt Astrid een glas cola voor zichzelf in. Wim loopt op zijn zus af en steekt haar iets toe --

WIM

Hier. Voor jou.

Astrid kijkt in haar hand en ziet dat Wim haar een briefje van honderd gulden heeft gegeven. Ze vertrouwt het niet en geeft het terug --

ASTRID

Joh, rot op.

WIM

Wil je het niet?

ASTRID

Ik ben over een maand pas jarig.

WIM

Mag ik m'n zussie niet zomaar iets geven?

ASTRID

Echt? Zomaar?

Wim haalt glimlachend zijn schouders op. Astrid vindt het raar, maar gaat er verder geen punt van maken --

ASTRID

Nou... dank je.

WIM

Kan je dan wel effe voor mij een typelint halen morgen? Ben een beetje druk.

ASTRID

Ja, oké. Gewoon zwart of zwart-rood?

WIM

Maakt me niet uit. Leg maar bij ma neer. Weet je waar je dat moet halen?

ASTRID

Ja.

WIM

Ik moet het echt morgen hebben. Niet vergeten, hè?

ASTRID

Neenee.

WIM

Jawel, jij vergeet altijd alles, maar dit is echt heel belangrijk.

ASTRID

Ik vergeet het echt niet.

WIM

Oké, heel goed.

Astrid wil weg lopen, maar Wim houdt haar nog even tegen, wijst naar het briefje van honderd --

WIM

Dit is wel voor jou, hè. Niet voor Jaap.

ASTRID

Jaap is niet geïnteresseerd in geld.

WIM

(walgend)

Ik zweer het je, hoe meer ik over die gozer hoor...

Wim loopt weg en Astrid kijkt glimlachend naar het biljet.

15 **INT. HUIS STIEN - DAG (1983)**

15

In het huis van haar moeder loopt Astrid zo zachtjes mogelijk de trap af. Ze is opgemaakt en draagt uitgaanskleren... De eennalaatste trede KRAAKT...

STIEN

komt direct de woonkamer uit en blokkeert Astrid de doorgang --

STIEN

Waar ga jij naar toe, dametje?

ASTRID

Gewoon, weg.

STIEN

Oh nee, je blijft gewoon thuis.
En ik wil je huiswerk zien.

ASTRID

Alsof jij mijn huiswerk snapt.

STIEN

Ik kan wel zien of je het gedaan hebt.

Astrid probeert zich langs haar moeder te wurmen, maar Stien houdt haar nu fysiek tegen --

STIEN

Nee, je blijft hier!

ASTRID

Laat me los!

Een WORSTELING ontstaat. Stien probeert haar dochter tegen te houden, maar Astrid is sterker. Ze draait haar moeder om haar as en duwt haar terug de gang in --

ASTRID

Je kan me niet gevangen houden hier!

STIEN

Auw! Je doet me pijn!

Stien strubbelt nog steeds tegen en Astrid weet haar uiteindelijk een GANGKAST in te duwen. Ze draait de deur op slot en schreeuwt er tegen --

ASTRID

Weet je ook eens hoe het voelt om opgesloten te zitten! Bevalt het?

Maar het blijft helemaal stil in de gangkast. En al snel beseft Astrid dat ze te ver gegaan is --

ASTRID

Mam?

Geen antwoord.

Astrid steekt langzaam haar hand uit naar de deur... en maakt hem weer open.

Haar moeder zegt niets. Astrid ook niet. Stilletjes stapt Stien de kast uit. Ze loopt de woonkamer in zonder Astrid aan te kijken.

Astrid twijfelt wat ze moet doen. Haar excuses aanbieden? Dan draait ze zich om en vertrekt ze.

16

INT. HUIS JAAP - NACHT (1983)

16

In Jaap's huis wordt een film vertoond op een groot, wit scherm. 'The Trial', van Orson Welles, gebaseerd op het boek van Kafka.

Op de banken en op de grond liggen Jaap's jonge vrienden, waaronder de Vlaamse studente. Astrid zit tegen Jaap geleund. Achter haar ratelt de Super 8 projector. Ze kan haar aandacht niet bij de film houden.

CUT TO:

De film is afgelopen. De Vlaamse studente heeft haar mening al klaar --

VLAAMSE STUDENTE

Ongelofelijk knappe decoupage.

JAAP

Goed hè?

VLAAMSE STUDENTE

Hij weet echt die Kafkaëske sfeer van dat boek te vangen.

JAAP

Je voelt echt K's wanhoop. Niet weten waar je voor aangeklaagd wordt, gekmakend natuurlijk.

ASTRID

(onderbreekt)

Jaap, ik voel me niet zo lekker.

JAAP

Wat heb je?

ASTRID

Gewoon iets verkeerd's gegeten
denk ik. Maar ik ga liever gewoon
naar huis.

JAAP

Ik dacht dat je bleef slapen.

ASTRID

Volgende keer weer. Dag allemaal!

JAAP

Astrid..? Wacht.

Maar Astrid heeft haar spullen al gepakt. Ze vertrekt snel.

17 **EXT. MARCO POLOSTRAAT - NACHT (1983)**

17

Astrid heeft haar fiets tegen de boom geparkeerd en staat
nu te twijfelen voor de voordeur van haar moeder's huis.

Er brandt binnen nog licht.

Maar Astrid durft niet naar binnen. Besluiteloos staart ze
naar het huis.

Dan draait ze zich om. Ze pakt haar fiets en rijdt
stilletjes weg.

18 **INT. HUIS SONJA EN COR - NACHT (1983)**

18

Sonja opent met een slaperig hoofd de deur voor haar zus --

SONJA

Wat doe jij nou hier?

ASTRID

Mag ik hier slapen?

SONJA

Weer ruzie?

ASTRID

Ik word steeds zo boos op haar...

Astrid schiet vol. Sonja opent de deur en laat Astrid
binnen --

SONJA

Kom maar bij mij liggen. Cor is
er toch niet.

Sonja sluit de deur.

ZWART

FADE IN:

19 INT. HUIS SONJA - DAG (2013) 19

Astrid en Sonja zitten in Sonja's keuken en bespreken hun plan --

SONJA

Als wij twee hele dagen wegmoeten voor die kluisverklaringen... Hoe doen we dat dan met hem?

Astrid knikt. Dat is een goeie vraag. En daarmee begint een razendsnelle MONTAGE, waarbij we steeds weer terugkeren naar Sonja's keuken.

20 EXT. HUIS ASTRID - DAG (2013) 20

Astrid vertrekt uit haar huis en loopt naar haar auto. Plotseling rijdt Wim met zijn scooter de stoep op --

ASTRID (V.O.)

Ik kan zeggen dat ik net een piketmelding heb gekregen, dat ik snel weg moet.

We zien Astrid dit uitleggen aan Wim.

21 INT. AUTO ASTRID - DAG (2013) 21

Astrid rijdt in haar auto --

SONJA (V.O.)

Dan moet je wel echt naar de snelweg rijden, voor het geval hij je controleert.

Astrid verstelt haar achteruitkijkspiegel en ziet Wim achter haar aan rijden.

CUT TO:

SONJA'S KEUKEN

SONJA

Oké, jij hebt een goeie smoes. Maar wat ga ik tegen hem zeggen?

22 EXT. HUIS SONJA - DAG (2013) 22

Sonja komt haar huis uit en sluit de voordeur. Als ze zich omdraait staat Wim daar --

WIM
 Waar ga jij naartoe?

Sonja kijkt hem angstig aan, weet niet wat ze moet zeggen...

CUT TO:

SONJA'S KEUKEN

waar Sonja op een idee komt --

SONJA
 Ik zeg wel dat ik naar Francis ga. Dat Nora ziek is en dat ik ga helpen.

ASTRID
 Je kan beter echt naar Francis gaan, dan pik ik jou daar wel op.

SONJA
 Waarom?

23 **EXT. HUIS SONJA - DAG (2013)**

23

Wim belt keer op keer aan bij Sonja en wordt in hoog tempo woedend. Hij kijkt om zich heen en ziet Sonja's auto --

ASTRID (V.O.)
 Als jij weg bent terwijl je auto nog voor de deur staat, gaat hij zich meteen dingen afvragen. Sonja weg zonder auto? Waarheen dan? En met wie?

We zien inderdaad het wantrouwen bij Wim ontstaan...

CUT TO:

SONJA'S KEUKEN

SONJA
 Oké, dan ga ik vroeg naar Francis. Maar wat als hij me ziet vertrekken? Wat nou als hij mee wil naar Francis?

ASTRID
 Weet hij waar Francis woont?

SONJA
 Nee, en dat wil ik zo houden.

Astrid denkt even na...

24 **EXT. HUIS SONJA - DAG (2013)**

24

Wim en Sonja spreken elkaar buiten Sonja's huis --

SONJA

Ik ga even naar Francis. Nora is ziek.

WIM

Dan ga ik wel even met je mee.

SONJA

Ze heeft een virus opgelopen. De dokter weet ook niet hoe.

Twijfel op Wim's gezicht --

ASTRID (V.O.)

Hij is als de dood voor virussen met z'n hart, dus dat durft hij nooit aan.

CUT TO:

SONJA'S KEUKEN

Sonja is nog niet overtuigd --

SONJA

Maar wat nou als hij eist dat ik toch met hem meega? Je weet hoe hij is...

Weer denkt Astrid even na...

25 **EXT. STRAAT - DAG (2013)**

25

Wim en Sonja lopen over straat. Terwijl Wim tegen haar praat (we horen niks) laat Sonja voorzichtig haar telefoon uit haar zak glijden en belt ze Astrid --

ASTRID (V.O.)

Als hij eist dat je meekomt, dan bel je mij en laat je hem één keer overgaan. Niet meer.

Sonja hangt op en stopt haar toestel weer.

26 **INT. HUIS ASTRID - DAG (2013)**

26

Astrid kijkt naar haar telefoon. Het scherm schiet van 'SONJA' naar 'GEMIST GESPREK: SONJA'...

Ze ontgrendelt de telefoon en belt een nummer --

ASTRID (V.O.)
 Als ik zie dat je gebeld heb, dan
 bel ik meteen Francis...

27 **INT. HUIS FRANCIS - DAG (2013)**

27

Francis heeft Nora op schoot terwijl ze aan de telefoon met
 Astrid praat --

ASTRID (V.O.)
 Jij moet van tevoren al tegen
 Francis zeggen dat ik kan bellen.
 En als ik bel moet zij meteen jou
 bellen...

Francis hangt op en belt meteen een ander nummer.

28 **EXT. STRAAT - DAG (2013)**

28

Wim en Sonja lopen over straat. Sonja's telefoon gaat en ze
 neemt op --

ASTRID (V.O.)
 ...en vragen waar je blijft, dat
 Nora echt ziek is.

Sonja laat haar telefoon aan Wim zien. 'Francis' staat er
 in haar scherm --

SONJA
 Wim, ik moet er echt naartoe,
 Nora is echt ziek...

Wim knikt gefrustreerd. Ga dan maar.

Sonja knikt dankbaar en loopt al bellend van Wim weg.

SONJA
 Ik kom er nu aan, lieverd.

CUT TO:

SONJA'S KEUKEN

Astrid en Sonja denken over hun plan na. Dit werkt, maar ze
 zijn er nog niet --

SONJA
 En wat nou als jij mij op komt
 halen bij Francis en hij ziet jou
 daar? Terwijl je net hebt gezegd
 dat je een piketmelding had?

ASTRID
 Hij weet toch niet waar Frannie
 woont?

SONJA

Nee, maar misschien is hij me een
keer gevolgd...

29 **EXT. FLAT FRANCIS - DAG (2013)**

29

Astrid stapt uit haar auto bij een hoge flat en ziet tot
haar verbazing Wim op zijn scooter aan komen rijden --

WIM

Wat doe jij hier?

ASTRID

Ik was onderweg maar toen belde
die cliënt me al, dus ik hoef me
niet te haasten. Ik dacht, ik ga
eerst nog even bij Nora langs.

CUT TO:

SONJA'S KEUKEN

Sonja knikt. Dat is een goed plan --

SONJA

En wat als hij ons samen in die
auto van die twee ziet stappen?

30 **EXT. PARKEERPLAATS WINKELCENTRUM - DAG (2013)**

30

De parkeergarage van een winkelcentrum in Amstelveen.
Astrid en Sonja stappen achter in de auto bij Manon en
Michelle. Ze rijden weg...

En plotseling staat Wim daar. De auto REMT. Astrid en Sonja
kijken hun broer verschrikt aan.

BUITEN DE AUTO

staat Astrid even later met Wim te praten --

ASTRID (V.O.)

Dan zeg ik dat we naar een
basketbalwedstrijd gaan, dat die
twee vriendinnen van me zijn.

Wim wijst vragend naar Sonja in de auto --

SONJA (V.O.)

En waarom ga ik dan mee?

Astrid wuift het weg --

ASTRID (V.O.)

Dan zeg ik 'Wat moet ze anders?
Zij heeft toch geen leven.'

Wim schiet in de lach.

CUT TO:

SONJA'S KEUKEN

Sonja is een beetje beledigd --

SONJA
En bedankt.

ASTRID
Hij moet blijven denken dat ik aan
zijn kant sta en niet aan de jouwe.

SONJA
Oké... Maar wat nou als hij belt
terwijl we met die verklaringen
 bezig zijn?

31 INT. VERHOORKAMER - DAG (2013)

31

In een tot verhoorkamer omgebouwde hotelkamer zit Sonja
achter een microfoon te verklaren. Haar telefoon ligt op
tafel en gaat over --

SONJA (V.O.)
Als ik opneem wil hij weten waar
ik ben, of dat ik naar hem toe
kom. Maar als ik *niet* opneem...

ASTRID (V.O.)
Dan vertrouwt hij het ook niet...

Sonja neemt de telefoon niet op. Als de oproep wordt
beëindigd ziet ze in haar scherm '13 GEMISTE OPROEPEN'...

CUT TO:

SONJA'S KEUKEN

De twee zussen denken hier even over na. Ze vinden geen
oplossing --

ASTRID
We moeten onze telefoons maar
uitzetten denk ik. Dan controleren
we aan het einde van de dag wel
hoe de vlag erbij hangt.

Sonja knikt. Ze is er niet gelukkig mee --

ASTRID
Het is niet anders, Son. Beter
dat hij denkt dat je telefoon uit
staat, dan dat je hem negeert.

SONJA
Dus dan pik jij me zondag op bij
Francis?

Astrid knikt. EINDE van de snelle montage.

32 INT. HUIS ASTRID - DAG (2013) 32

De bewuste dag. Astrid kijkt een laatste keer in de spiegel, opent dan haar voordeur en vertrekt.

33 EXT. HUIS ASTRID - DAG (2013) 33

Astrid komt buiten. Ze kijkt om zich heen. Weinig mensen op straat. Wim is nergens te bekennen.

Ze loopt naar haar auto toe, constant om zich heen kijkend.

Ze bereikt haar auto en stapt in.

In de auto kijkt ze een laatste keer in haar spiegels, start dan de motor en rijdt weg.

34 EXT. FLAT FRANCIS - DAG (2013) 34

Als Astrid haar auto parkeert bij de flat van Francis, staat Sonja al op haar te wachten. Ze steekt kort haar duim omhoog. De kust is veilig.

Er wordt niks gezegd. Sonja kijkt een laatste keer om zich heen, stapt dan bij Astrid in de auto. Ze zijn allebei bloednerveus.

Astrid rijdt weg.

35 I/E. AUTO ASTRID / PARKEERPLAATS - DAG (2013) 35

Astrid en Sonja arriveren op de afgesproken plek, een parkeerplaats bij een winkelcentrum. Astrid wijst --

EEN VOLVO

met Manon en Michelle staat al op ze te wachten. Astrid parkeert er achter en Sonja stapt uit --

ASTRID
Ik zet hem nog even in de
woonwijk, anders ziet hij m'n
auto hier misschien staan.

Sonja stapt alvast bij Manon en Michelle in, terwijl Astrid wegrijdt.

IN DE WIJK

parkeert ze haar auto en doet hem op slot. Ze loopt terug naar de parkeerplaats, waar de auto van Manon en Michelle op haar wacht.

Ze kijkt de hele tijd om zich heen. Nog steeds geen teken van Wim.

Ze begint sneller te lopen. Haar hakken TIKKEN op stoeptegels.

Dichter en dichter bij de auto. Ze gaat nog sneller lopen.

Een SCOOTER komt de hoek om... Astrid verstijft...

Maar het is Wim niet.

Astrid rent de laatste meters naar de auto toe. Sonja gooit de deur al open.

Voordat ze instapt controleert Astrid haar telefoon. Geen gemiste oproepen. Ze haalt diep adem en zet haar telefoon uit.

Dan stapt ze in. De auto trekt op en rijdt van de parkeerplaats af.

36 **INT. AUTO MANON - DAG (2013)**

36

De vier vrouwen rijden over de snelweg. Zo te zien is Sonja druk aan het babbelen met Manon en Michelle, maar we horen er niets van. Astrid is uitgeput van alle spanning. Ze staart uit het raam naar het voorbijrazende landschap...

ZWART

FADE IN:

37 **INT. HUIS SONJA - SLAAPKAMER - NACHT (1983)**

37

Astrid en Sonja liggen te slapen in Sonja's bed...

BAM! Ze schieten recht overeind als er beneden een harde knal klinkt.

VOETSTAPPEN door het huis, steeds sneller, steeds dichterbij. Astrid en Sonja grijpen elkaar angstig vast... Even blijft het stil...

Wham! -- de deur vliegt open en ZES MANNEN met zwarte bivakmutsen en vuurwapens springen de kamer in. Astrid en Sonja SCHREEUWEN --

BIVAKMUTSEN

Handen omhoog! / Uit elkaar! / Op de grond!

Een van hen trekt Astrid hardhandig van haar zus vandaan,
op de grond --

BIVAKMUTS

Op je buik! Liggen! Handen achter
je hoofd!

Astrid ziet nog meer GEMASKERDE MANNEN binnenkomen. Ze
trekken overal kasten en laatjes open. Ze kijkt door de
openstaande deur...

DE BABYKAMER

wordt geopend en een paar gewapende mannen gaan er naar
binnen. Vrijwel meteen klinkt het GEHUIL van baby Francis --

SONJA

M'n kind! M'n kind!

Astrid weet haar hoofd te draaien en ziet dat Sonja zich
wanhopig probeert los te worstelen. Astrid wil naar haar
toe...

EEN VOET

op haar nek houdt haar in bedwang. Astrid draait met haar
hoofd en kijkt omhoog. Ze kijkt recht in een loop. Ze
knijpt haar ogen dicht...

BIVAKMUTS

Rustig blijven! Politie!

Astrid spert haar ogen wijd open. Ze is gek genoeg
opgelucht --

ASTRID

Son, het is politie!

SONJA

Wat moeten jullie!?

BIVAKMUTS

Cor! Waar is Cor!?

ASTRID

Wat heeft ie gedaan?

Maar ze geven haar geen antwoord. Astrid ziet hoe haar zus
naar een andere kamer wordt afgevoerd.

Later, in de woonkamer. Sonja zit op de bank met Francis op
haar schoot, omringd door politiemensen. De bivakmutsen
zijn grotendeels vervangen door RECHERCHEURS.

Astrid, nu aangekleed, komt onder begeleiding van een agent de kamer binnen. Tot haar verbazing duwen ze haar naar de buitendeur toe --

ASTRID
Waar gaan we naartoe?

AGENT
Naar het bureau.

ASTRID
Sonja?

AGENT
Niet praten.

Astrid is al bijna buiten, als *TRRRRRRING!* ineens de telefoon gaat. Iedereen kijkt naar het toestel. Een gespannen stilte.

Eén van de rechercheurs wijst naar Sonja --

RECHERCHEUR
Opnemen. Nu!

Sonja loopt onwennig naar het toestel. Hij gaat nog een keer over. Iedereen kijkt haar aan. Het toestel rinkelt weer.

Sonja neemt op --

SONJA
Met Sonja..?

Als ze hoort wie het is, schiet ze vol --

SONJA
Cor, er zijn hier allemaal mannen-

Het toestel wordt haar meteen uit handen getrokken door de rechercheur --

RECHERCHEUR
Met Piet. Hallo?

Blijkbaar is er al opgehangen. De rechercheur legt de hoorn weer neer en geeft een teken dat Astrid en Sonja afgevoerd kunnen worden.

In een grijze, anonieme ruimte van het politiebureau zitten Astrid en Sonja op een houten bank te wachten.

Astrid wiegt de slapende Francis zachtjes heen en weer.

Sonja pakt haar tas en haalt er tot Astrid's verbazing een fototoestel uit --

ASTRID
Mocht je die meenemen?

SONJA
Hij zat nog in m'n tas. Lach eens?

Ze neemt een foto van Astrid en Francis --

SONJA
Voor het plakboek.

Ze bergt het toestel weer op en kijkt naar de wandklok. Het is al na drieën 's nachts --

SONJA
Wat zou er nou toch gebeurd zijn?
Denk je dat Cor iets verkeerd
gedaan heeft?

ASTRID
Ik heb geen idee.

SONJA
Ik kan niks bedenken.

ASTRID
Ik heb straks een proefwerk
Duits. Dat kan ik echt niet
missen, dat mens heeft toch al de
pik op me.

Plotseling gaat de deur open. Een AGENT gebiedt Astrid om op te staan en hij marcheert haar de ruimte uit --

40 **INT. POLITIEBUREAU - CEL - NACHT (1983)**

40

-- en parkeert haar even later in een kleine, betonnen cel met een bed en een wc.

ASTRID
Meneer? Wanneer worden we weer
vrijgelaten?

BAM! De deur gaat dicht zonder een antwoord. Astrid kijkt om zich heen in de kille cel. Ze bibbert van de kou.

OP DE MUUR

staan teksten geschreven van vorige bezoekers van deze cel. Astrid leest ze.

FUCK DA POLICE! -- KANKERJUTEN -- I'M INNOCENT --
KUTCOPPERS -- dat soort werk.

Ze leest alle muren en komt uiteindelijk bij de deur van de cel uit. Ze ziet

EEN KNOPJE

dat haar nog niet eerder was opgevallen, naast een kleine speaker. Astrid drukt erop. Een kiestoon. Dan de verveelde stem van een vrouw --

AGENTE (V.O.)

Ja?

ASTRID

Mevrouw, ik heb straks een proefwerk Duits. Ik wil graag weg.

Stilte aan de andere kant van de lijn --

ASTRID

Mevrouw? Mag ik hieruit? Ik moet zo naar school.

AGENTE (V.O.)

Nee.

De verbinding wordt verbroken. Astrid belt nog een keer, maar er komt geen nieuwe verbinding tot stand.

Uiteindelijk gaat ze maar zitten op het harde bed.

CUT TO:

Uren later. Astrid kijkt naar het kleine raampje met melkglas. Buiten is het al licht. Gerinkel van sleutels...

DE DEUR

vliegt open en een GROTE RECHERCHEUR met een slecht humeur stormt naar binnen, wapperend met een vel papier --

GROTE RECHERCHEUR

Tekenen.

ASTRID

Wat..?

Hij smijt het document voor haar neer. Astrid scant het papier --

"...gearresteerd in verband met de ontvoering van Alfred Heineken..."

Astrid schrikt zich rot en kijkt angstig omhoog naar de rechercheur --

ASTRID
Ik weet helemaal niks van
Heineken!

GROTE RECHERCHEUR
Tekenen!

ASTRID
Ik... Ik wil dit niet tekenen.

De man leunt naar haar toe, zijn gezicht een centimeter van
Astrid's gezicht --

GROTE RECHERCHEUR
Jij gaat NU tekenen!

Snel krabbelt Astrid haar handtekening op het vel. Haar
ogen vol tranen nu. De man pakt haar bij haar arm en trekt
haar met zich mee.

41 **INT. POLITIEBUREAU - KAMERTJE - DAG (1983)**

41

In een klein kamertje worden Astrid's vingernagels geknipt
door een vrouwelijke agente, terwijl de grote rechercheur
toekijkt. Astrid heeft tranen in haar ogen --

ASTRID
Waarom doen jullie dit!?

GROTE RECHERCHEUR
Als jij het losgeld hebt
aangeraakt, dan gaan we sporen
vinden.

ASTRID
Ik heb er niks mee te maken,
meneer..!

GROTE RECHERCHEUR
Waar is je broer?

ASTRID
Wim..!? Wat heeft Wim hier mee te
maken..!?

De rechercheur glimlacht bitter. 'Alsof je dat niet weet.'
Astrid is in shock.

42 **INT. POLITIEBUREAU - VERHOORKAMER - DAG (2013)**

42

Astrid wordt verhoord door TWEE RECHERCHEURS. Ze krijgt
amper mee wat ze zeggen. Alles BEWEEGT TRAAG. De stemmen
van de rechercheurs onverstaanbaar.

Foto na foto houden de rechercheurs omhoog. Cor, Wim,
Meijer, Boellaard.

Astrid schudt alleen maar van nee. Ze weet niks. Maar ze kan niet geloven dat Cor en Wim hier bij betrokken zijn.

43 **EXT. POLITIEBUREAU - DAG (2013)** 43

Astrid wordt door de grote rechercheur de deur van het bureau uit geëscorteerd. Hij loopt zonder een woord te zeggen weer naar binnen.

Astrid kijkt verwilderd om zich heen. Overal passeren mensen die een doodnormale dag meemaken.

Ze begint te lopen, weg van het bureau.

Na een paar meter begint ze te rennen.

44 **I/E. HUIS STIEN - DAG (1983)** 44

Astrid komt thuis en steekt meteen haar hoofd de woonkamer in --

ASTRID
Mam? Mama?

IN DE WOONKAMER

is niemand te zien. Astrid loopt door naar het trapgat --

ASTRID
Mama!? Ben je boven!?

Geen antwoord. Astrid weet niet wat ze moet doen. Dan --
TRRRRING! -- wordt er aangebeld.

Langzaam loopt Astrid naar de deur toe. Ze kijkt voorzichtig door het spionnetje...

Als ze ziet wie het is, trekt ze meteen de deur open.

OP DE STOEP

staat de BUURVROUW, met de kleine Francis in haar armen --

ASTRID
Buuf! Oh, gelukkig.

Ze neemt Francis meteen van haar over --

ASTRID
Waar is mama?

BUURVROUW
Ze ging vanochtend naar Sonja en ik heb haar niet meer gezien.

ASTRID

Sonja zit op het bureau, mama dan ook denk ik.

BUURVROUW

Ze hebben die kleine zolang bij mij afgeleverd maar ze hadden het al over de kinderbescherming en zo.

ASTRID

Dat hoeft niet, ik ben er nu.

BUURVROUW

God, wat een ellende allemaal, hè. Komt dat nou allemaal door je broer?

Astrid vecht tegen haar tranen --

ASTRID

Ik snap niet wat er gebeurt. Wat moet ik nou doen?

BUURVROUW

Kindje toch, het komt wel goed. Kom even bij mij op adem. Ik kreeg een kaartje van die rechercheur, misschien kan je hem bellen.

De buurvrouw opent de voordeur van het trapportaal dat naar de bovenste verdiepingen leidt. Ze loopt al de trap op en Astrid wil volgen, maar

EEN AUTO

stopt vlakbij Astrid op de stoep. Een MAN in een goedkoop pak stapt uit en loopt naar haar toe --

KINDERBESCHERMINGSMAN

Astrid Holleeder? Ik ben van de kinderbescherming, ik kom Francis van Hout ophalen.

ASTRID

Nee, die blijft bij mij.

Ze trekt de baby dichter tegen zich aan, maar de man is niet onder de indruk --

KINDERBESCHERMINGSMAN

Er gaat niks met haar gebeuren, geef haar maar gewoon aan mij.

Hij steekt zijn armen al uit en Astrid rent snel van hem weg, de trap op.

IN HET TRAPPORTAAL

is de buurvrouw nog aan het klimmen. Astrid haast zich omhoog, Francis stevig in haar armen, maar de vrouw loopt in de weg --

ASTRID

Aan de kant!

ACHTER ASTRID

heeft de kinderbeschermingsman de achtervolging ingezet --

KINDERBESCHERMINGSMAN

Kom hier!

Hij heeft Astrid bij haar been te pakken, maar ze TRAPT hem hardhandig los en klimt langs de buurvrouw de trap op.

DE DEUR

van de buurvrouw staat nog open. Astrid rent erdoor naar binnen en SMIJT hem dicht. Francis HUILT intussen hard.

BINNEN

zakt Astrid door haar knieën met haar rug tegen de deur. Ze hoort de buurvrouw en de kinderbeschermingsman in het trapportaal overleggen --

KINDERBESCHERMINGSMAN (O.S.)

...routine... minderjarig...
veiligheid...

BUURVROUW (O.S.)

...niet zomaar afpakken...
onschuldig kind...

Astrid geeft Francis een kus op haar hoofd, wiegt haar zachtjes heen en weer --

ASTRID

Stil maar. Ik zorg voor je. Bij
mij ben je veilig. Ik hou je
veilig.

Het lukt. Francis kalmeert. En uit het trapportaal klinkt de KLAP van de voordeur die in het slot valt.

Astrid luistert ingespannen, dan hoort ze de buurvrouw door de deur heen --

BUURVROUW

Hij is weg, As. Doe 'ns open.

Astrid opent de deur en laat de buurvrouw haar eigen woning binnen --

ASTRID

Dankuwel...

BUURVROUW

Hij zei dat jullie één grote
criminele familie zijn.

ASTRID

Dat gelooft u toch niet?

BUURVROUW

Nee, natuurlijk niet.

Maar Astrid ziet aan de blik van de buurvrouw dat ze er
toch moeite mee heeft --

ASTRID

Ik wacht beneden wel op m'n
moeder.

BUURVROUW

Dat is goed, meissie.

Astrid vertrekt met Francis. De buurvrouw kijkt haar
meewarig en geschrokken na.

45

INT. HUIS STIEN - DAG (1983)

45

Astrid zit op de bank, Francis op haar schoot wiegend. Ze
kijkt naar het nieuws op tv --

JOURNAAL (V.O.)

*...zowel Alfred Heineken als zijn
chauffeur zijn veilig
teruggevonden. Een aantal daders
is gepakt, maar twee van hen zijn
nog voortvluchtig. De politie
vraagt uw aandacht voor-*

GEROMMEL aan de voordeur. Astrid kijkt angstig naar de
kamerdeur en verstoppt zich samen met Francis achter de
bank...

DE DEUR

gaat open en Stien komt binnen. Als Astrid haar moeder
ziet, komt ze meteen tevoorschijn --

ASTRID

Mama!

Astrid rent op haar moeder af, maar Stien is te ontdaan om
haar dochter te omhelzen --

STIEN

Die kolere gozer. Waarom heeft ie
dat nou gedaan?

(MORE)

STIEN (CONT'D)

Is nou helemaal gek geworden? Hij gaat eruit, hoor. Sonja mag niet meer met hem omgaan.

ASTRID

Wat..?

STIEN

Cor! Wat een secreet. Waarom heb ik dat nou nooit gezien? Heineken ontvoeren, hoe kan ie?

ASTRID

Maar mam... hij heeft het samen met Wim gedaan...

STIEN

Wat..?

ASTRID

Hebben ze je dat niet verteld?

De ogen van Stien vullen zich met tranen. Ze stort ineem op de bank --

STIEN

Ze hebben alleen over Cor gepraat...! Weet je het zeker?

Astrid knikt en gaat naast haar moeder zitten --

STIEN

Mijn kind. Hoe kan mijn kind zoiets doen? Oh, wat erg. Wat erg.

ASTRID

Op het nieuws zeggen ze dat ze gevlucht zijn.

STIEN

Misschien zie ik hem wel nooit meer terug...! Mijn eigen kind...!

Astrid weet niet goed hoe ze haar moeder moet troosten. Er blijft een ruimte tussen hen in op de bank.

BIJ DE DEUR

klinkt geluid. Astrid en Stien kijken geschrokken op en zien even later Sonja de woonkamer binnenkomen. Haar haar zit in de war, ze is verdrietig en boos. Dan ziet ze Francis op Astrid's schoot.

Sonja rent in één ruk naar Francis en trekt haar baby stevig tegen zich aan en begint te huilen --

SONJA

Ze zeiden de hele tijd dat ze
Francis in een kindertehuis
gingen plaatsen..!

ASTRID

Ik heb ze tegengehouden.

Stien trekt Sonja en haar kleinkind stevig tegen zich aan --

STIEN

Oh Son. Wat hebben ze nou toch
gedaan, die gekken...

'Dankjewel' zegt Sonja tegen Astrid zonder geluid. Astrid
glimlacht, blij dat ze iets heeft kunnen doen. Toch hoort
ze er niet helemaal bij. Ze is de enige die niet omhelsd
wordt --

JOURNAAL (V.O.)

*...nog geen spoor van twee van de
verdachte, of van het losgeld van
35 miljoen gulden dat betaald is
voor de veilig terugkomst van de
heer Heineken en Doderer...*

ZWART

FADE IN:

46

I/E. AUTO MANON / PARKEERPLAATS MOTEL - DAG (2013)

46

De auto met Astrid, Sonja, Manon en Michelle draait van de
snelweg af, ergens in het zuiden van het land. Na de afrit
stuurt Manon de wagen

EEN PARKEERPLAATS

van een klein motelletje op. Ze parkeert de auto --

MANON

Zo. We zijn er. Jullie krijgen
straks je eigen kamer. Als je de
minibar gebruikt moet je daar wel
zelf voor betalen.

De vrouwen stappen uit. Als ze in de richting van het motel
lopen, komen er TWEE MANNEN op hen aflopen. Astrid en Sonja
verstijven --

MAN

Hebben jullie het goed kunnen
vinden?

Manon en Michelle schudden de mannen de hand. Astrid en
Sonja delen een ongelovige blik. Wie zijn dit? Eén van de
mannen steekt zijn hand naar haar uit --

MAN
 (Amsterdams accent)
 Hai. John. Da's Erik. Wij zijn
 van het TBG.

Astrid kijkt verward naar Manon --

MANON
 Team Bijzondere Getuigen. We
 hebben twee koppels nodig omdat
 we jullie apart moeten horen.

ASTRID
 Hier wisten wij niks van.

MANON
 Eh...

ASTRID
 Wij dachten dat dit alleen met
 jullie zou zijn.

Ongemakkelijke blikken over en weer. Dan trekt Sonja haar
 zus aan de arm met zich mee.

VERDEROP

hebben ze een gefluisterd gesprek met elkaar --

SONJA
 As, dit zijn van die echte
 Amsterdamse smerissen.

ASTRID
 Ik wist dit ook niet. Dit was
 niet de afspraak.

SONJA
 Maar wat nou als dit Petten zijn
 van Wim?

ASTRID
 Ze hebben ons nu toch al
 gezien...

SONJA
 Maar we hebben nog niks gezegd.

ASTRID
 Ik kan nou toch niet zeggen 'rij
 ons maar weer 150 kilometer terug
 naar Amsterdam'?

SONJA
 Ik ga niet met die twee kerels
 zitten. Dan sla ik dicht. Ik ken
 ze niet. Dat doe ik niet.

Astrid knikt met een zucht. Samen lopen ze terug naar de vier agenten --

ASTRID

Sonja gaat met de dames mee, ik praat wel met jullie.

MANON

We hadden dit misschien even moeten overleggen.

Astrid geeft haar een hatelijke blik. 'Joh!'

Dan lopen ze het motel in.

ZWART

FADE IN:

47 **INT. SPORTZAAL - DAG (1983)**

47

Astrid tijdens een wedstrijd basketbal. Ze speelt fel zoals altijd, maar als ze deze keer het lange meisje een duw geeft, krijgt ze er geen terug.

Het meisje staart alleen maar naar Astrid, een beetje angstig zelfs.

Astrid snapt het niet, geeft haar nog een hardere duw.

Nog steeds krijgt ze geen duw terug. Het meisje deinst zelfs een stap achteruit.

Het spel valt volkomen stil nu.

Astrid kijkt om zich heen naar de andere spelers. Ze kijken haar allemaal aan met dezelfde blik: een combinatie van angst en afkeer.

Astrid loopt ontdaan van het veld af.

48 **INT. HUIS JAAP - DAG (1983)**

48

Astrid lucht haar hart bij Jaap --

ASTRID

En ik word overal gevolgd nu. Als ik iets betaal in een winkel, dan komen er na mij meteen twee agenten binnen om dat geld te checken, of het niet toevallig van dat losgeld is.

JAAP

Het is toch godgeklaagd.

ASTRID

En als ik ergens mijn achternaam
noem, krijg ik meteen die
blikken.

JAAP

En hoe gaat het met je moeder?

ASTRID

Ze is zo verdrietig. De hele
tijd. Ze vindt dat het haar
schuld is, wat Wim heeft gedaan.
En ik kan haar niet troosten.

JAAP

Maken jullie nog ruzie?

ASTRID

We zeggen nu helemaal niks meer
tegen elkaar.

JAAP

Je moet daar weg, As. Geen reden
om elkaar ongelukkig te blijven
maken in dat huis.

ASTRID

Maar dan is ze helemaal alleen!

JAAP

Dat is ze nu toch ook? Je bent
volwassen nu, je bent haar niks
meer verplicht.

ASTRID

Waar moet ik dan naartoe?

Jaap kijkt haar aan --

ASTRID

Echt? Hier?

JAAP

Jij hebt een nieuw begin nodig.
Met wie beter dan met mij?

Hij twijfelt even, kijkt haar dan recht in de ogen --

JAAP

En misschien niet alleen met
mij..?

ASTRID

Wat bedoel je?

JAAP

Zou jij niet graag een kindje
willen?

Dat overvalt Astrid --

ASTRID
Jezus Jaap, ik ben nog niet eens
van de middelbare school!

JAAP
Waarom zouden we wachten? Een
nieuw begin, een nieuw gezin.

Astrid lacht en weet niet zeker of Jaap wel serieus is,
maar eigenlijk ziet ze er wel wat in. Ze zoent hem.

49

INT. HUIS STIEN - DAG (1983)

49

Astrid komt net beneden met twee koffers vol spullen, als
haar moeder door de voordeur loopt met twee volle
boodschappentassen.

Stien begrijpt het meteen --

STIEN
Dus je gaat?

ASTRID
Ja.

STIEN
Naar die Jaap?

ASTRID
Het lijkt me beter.

STIEN
En je school dan?

ASTRID
Ik maak school gewoon af.

STIEN
Dat is goed.

Stien weet niet wat ze moet zeggen, dus Astrid loopt maar
langs haar naar de voordeur.

Dan bedenkt ze zich wat --

ASTRID
Heb jij echt vroeger gekorfbald?

Stien is verbaasd, maar krijgt een glimlach op haar gezicht
bij de herinnering --

STIEN
Ja. Je grootmoeder ook.

ASTRID
Was je goed?

STIEN
We zijn landskampioen geworden.

ASTRID
Echt?

STIEN
Weet je wie het winnende punt
scoorde?

ASTRID
Jij?

STIEN
Dat was de mooiste dag van m'n
leven.

ASTRID
Maar waarom ben je dan gestopt?

Stien's glimlach verdwijnt, en Astrid snapt --

ASTRID
Papa?

STIEN
Hij wou liever dat ik voortaan
thuis bleef.

Astrid stapt op haar moeder af en omhelst haar stevig.
Eerst is Stien verbaasd, dan trekt ze Astrid naar zich toe.
Ze vecht tegen haar tranen --

ASTRID
Ik zie je snel, goed?

STIEN
Goed, lieverd. Wees je wel
voorzichtig?

ASTRID
Ja, mam.

Astrid laat haar moeder los, pakt haar koffers en vertrekt.
Stien blijft in haar eentje achter in de lege gang.

ZWART

FADE IN:

Astrid zit tegenover John en Erik, de twee Amsterdamse mannen van het TBG, in een tot verhoorkamer omgebouwde motelkamer.

Er staan microfoons op tafel, er loopt een videocamera mee en voor Astrid ligt een stapeltje papieren --

JOHN

Je moet even tekenen.

ASTRID

Wat is dit?

JOHN

Daar staat dat jullie over het afleggen van je verklaringen niet met anderen gaat spreken.

ASTRID

En als ik dat wel doe?

JOHN

Dan vervallen onze afspraken. En dan is het Openbaar Ministerie gerechtigd om jullie verklaringen te gebruiken zonder jullie toestemming.

ASTRID

Ik moet het wel aan m'n moeder vertellen.

JOHN

Totdat je broer vastzit mag je dit aan niemand vertellen.

Astrid knikt. Ze snapt het. Ze tekent het papier.

John bergt het op en schuift de microfoon naar haar toe. Astrid wordt op slag nerveus --

JOHN

Dan zet ik nu de microfoon aan. Ben je klaar, Astrid?

ASTRID

Ja, klaar.

John drukt op de rode RECORD knop...

-- EINDE AFLEVERING 3 --